

נרגש בשמעו על הילדים היהודים שנפלו בידי צייד נפשות, אך מה האמת?

הם מספרים לי על תוכנית הלימודים. יש עבודה מרובה, אבל כאן אי אפשר שלא ללמוד. את התלמידים הרעים מסלקים מן המוסד.
 "והדת? איך מלמדים דת?"
 "דת? מסתכלים בתמיהה, לא, שום דת לא מלמדים."
 "את אף אחד?"
 "אה! נזכר אבנר, אחדים לומדים, אבל רק הנוצרים. את הדת היהודית לא מלמדים. מיסכנים ההם, מוסיף אבנר, צריכים

"והתלמידים? מי הם התלמידים?"
 שוב ספרות: בבית הספר מבקרים 202 נוצרים, מהם 100 ערבים ו-55 ילדי שגרי ריות ושאר נציגות חוץ. 14 תלמידים הם מוסלמים. הרוב, 224 תלמידים, הם יהודים.

הדת אינה מעניינת

והימנף הגעתי לעיקרו של עניין. הגעתי לחסיפת הנפשות התמימות של ילדי ישראל, הנזכרת בדו"ח של משרד

אלה

ציפורני

המייסין

ללמוד שעה נוספת.
 "זאת אומרת, שבבית הספר דופקים את הנוצרים?"
 "בטח, צחק אבנר.
 (סיפרה לי אם של אחד מתלמידי בית הספר הצרפתי:
 "יום אחד חזר בני מבית הספר, והכריז שלא רוצה לקחת יותר סנדביצ'ים עם נק' ניק. למה? כי הסנדביצ'ים עם המאה נק' ניק, והחברים לועגים לו, שזה לא כשר."
 "ובכן מה?"
 "שום דבר. מאז אינני נותנת לו עוד כריז כים עם נקניק לבית הספר."
 "או מה?" שואל אני, "מקפחים את הנוצרים בבית הספר?"

הדתות. בעקיפין ובהגירות אני מתהיל לש אול: "מדוע שולחים היהודים את הילדים ל בית הספרכם?"
 מסייה פרטל פרדל אינו מופתע לגמרי מן השאלה.
 "גם אהנו חשבנו על זה, השיב, לפני שנה ערכנו אפילו שאלון בין ההורים."
 לפי התשובות אפשר למיין את הנימוקים: ● האמונה שבבית הספר עומד על רמה גבוהה יותר מבחינת חינוך וידע.
 ● לימוד שפות זרות, אנגלית וצרפתית.
 ● ההורים הם בוגרי בתי ספר דומים בארצות מוצאם (מצריתים, אלגיריים, מרוקן), וברצונם לתת חינוך דומה לילדיהם. כאלה אין הרבה.

ובכן, לא הצלחתי. אני מנסה בצורה אחרת:
 "הגד לי, בבקשה, מסייה פרדל, על סמך מה אתם מקבלים תלמידים?"
 המנהל מופתע משאלתי. על סמך מה? כי מובן על סמך התשלום. הרי זה בבית הספר פרטי, המתקיים מכספי דמי הלימוד. ושוב טפרות: הלימוד עולה מ-15 עד 30 לירות לחודש, החל בכיתה א' יסודית, לזה מתווסף פות 25 ל"י לחודש עבור ארוחות בוקר וצהריים, שהתלמידים מקבלים. 28 ל"י עור לה ההסעה לבית הספר באוטובוס פרטי, לאותם המנצלים שרות זה. ואם ברצונם של ההורים להחזיק את הילד בפנימיה, זה עולה עוד 85 ל"י. המספרים מתחילים לע לות ולהצטבר לסכום ניכר. במיוחד כשה מדובר הוא בקניית נפשות יהודיות במיר מה.

ובמה בדבר ההנחות? ודאי קיימות אצל לכם אילו שהן הנחות? אני נתפס לרעיון האחרון.
 "לא, קובע מסייה פרדל, שום הנחות אין. על כל פנים, שום ילד יהודי לא נהנה מהנחה."
 "ולמיודי הדת?" אני מתחיל בהתקפה ישירה.
 "ודאי, לימוד הדת קיים, אבל אך ורק לילדים נוצריים, אחרי שעות הלימודים ה רגילות."
 "זאת אומרת ששים ילד יהודי לא משתתף בשיעורי הדת ובתפילות?"
 "לשם מה?" מתפלל מסייה פרדל. "הרי את היהודים זה לא מעניין. אגב, יש גם ילדים נוצריים, שהוריהם מתנגדים לשיעורי דת ותפילות..."

ובמה בדבר ההנחות? ודאי קיימות אצל לכם אילו שהן הנחות? אני נתפס לרעיון האחרון.
 "לא, קובע מסייה פרדל, שום הנחות אין. על כל פנים, שום ילד יהודי לא נהנה מהנחה."
 "ולמיודי הדת?" אני מתחיל בהתקפה ישירה.
 "ודאי, לימוד הדת קיים, אבל אך ורק לילדים נוצריים, אחרי שעות הלימודים ה רגילות."
 "זאת אומרת ששים ילד יהודי לא משתתף בשיעורי הדת ובתפילות?"
 "לשם מה?" מתפלל מסייה פרדל. "הרי את היהודים זה לא מעניין. אגב, יש גם ילדים נוצריים, שהוריהם מתנגדים לשיעורי דת ותפילות..."

דופקים את הנוצרים

ילדים. עומדים לפני שלושה תלמידי בית הספר: אבנר, אביעזר ופרנו. אבנר ואביעזר הם צברים. פרנו — עולה ממצרים. אבנר ופרנו.

הכיתה

השיעור בצרפתית ניתן עליידי אחד מתשעה המורים הנוצרים, המהווים מיעוט בין 24 מורי בית הספר. שאר המורים הם יהודים, פרט למורה ערבי אחד, המלמד ערבית. השיעור דומה לשיעורים המתנהלים בכל בית הספר אחר בארץ.

אולם מיד אני משנה את דעתי. לא כמו בכל בתי הספר בארץ. זהו אולי בית הספר היחיד במדינה שבו הילדים היהודים והערבים לא רק לומדים יחד, אלא גם משחקים יחד.

איינטימות עם הרב

במיוחד גיגיו סאקס. כי גיגיו סאקס, המוצא אותנו בפרוונדור, אימרו: "טוב שבאתם ממערכת העולם הזה. טוב שאחרי כל ההשמצות, מישירו יכתוב את האמת."

שניים שהם אחד

לא לגמרי. לא הכל בסדר. הרי משהו אינו בסדר — או כאן או בדו"ח משרד הדתות, המחלקה לתפקידים מיוחדים. צריך לשאול מישירו שלישי. אבל את מי? כמובן: קרן ילדינו! זוהי הכתובת הנכונה.

אבל איך למצוא את הכתובת הזאת? בחיפושים אחריה הגעתי לבניין הנושא שלט "משרד הדתות", ופה נודעו לי כמה דברים. קודם כל: שהשלט "משרד הדתות" הוא שקר גמור. כי מדוע משרד הדתות? "דתות" בלשון רבים?

למען האמת היו צריכים לשנות את השם ל"משרד הדת היהודית האורתודוקסית". ושנית, שאין צורך בחיפושים אחרי כתוב (המשך בעמוד 20)

הכיתה

השיעור בצרפתית ניתן עליידי אחד מתשעה המורים הנוצרים, המהווים מיעוט בין 24 מורי בית הספר. שאר המורים הם יהודים, פרט למורה ערבי אחד, המלמד ערבית. השיעור דומה לשיעורים המתנהלים בכל בית הספר אחר בארץ.

אולם מיד אני משנה את דעתי. לא כמו בכל בתי הספר בארץ. זהו אולי בית הספר היחיד במדינה שבו הילדים היהודים והערבים לא רק לומדים יחד, אלא גם משחקים יחד.

איינטימות עם הרב

במיוחד גיגיו סאקס. כי גיגיו סאקס, המוצא אותנו בפרוונדור, אימרו: "טוב שבאתם ממערכת העולם הזה. טוב שאחרי כל ההשמצות, מישירו יכתוב את האמת."

שניים שהם אחד

לא לגמרי. לא הכל בסדר. הרי משהו אינו בסדר — או כאן או בדו"ח משרד הדתות, המחלקה לתפקידים מיוחדים. צריך לשאול מישירו שלישי. אבל את מי? כמובן: קרן ילדינו! זוהי הכתובת הנכונה.

אבל איך למצוא את הכתובת הזאת? בחיפושים אחריה הגעתי לבניין הנושא שלט "משרד הדתות", ופה נודעו לי כמה דברים. קודם כל: שהשלט "משרד הדתות" הוא שקר גמור. כי מדוע משרד הדתות? "דתות" בלשון רבים?

למען האמת היו צריכים לשנות את השם ל"משרד הדת היהודית האורתודוקסית". ושנית, שאין צורך בחיפושים אחרי כתוב (המשך בעמוד 20)

שלושה עמים
 משחקים יחד בחצר בית הספר היפואי. מימין: ילד פולני, באמצע: ילד ערבי, משמאל: ילד יהודי. זהו המקום היחיד במדינת ישראל בו הם יכולים לא רק ללמוד, אלא גם לשחק את משחקיהם יחדיו.